

שהן תשע. נמצא שבלם לעשרים
ושבע.

וסוד של העשרים ושבע הלו הון
תשעה אותיות שהן בסוד הנקבה,
להתEMBER בלהן נקבה עם אותן
שמונה עשרה אחירות בסוד
שנתבאר, והכל הוא בראי.

בא וראה, כמו שהאותיות
העליזונות של העולם העליזן, כך
גם אותיות אחירות למטה.
אותיות עליזונות גדולות, ואותיות
מחthonות קטנות. והכל זה כמו
זה. וכל הטודות הללו בסוד של
זכר ונקבה, הפל היא בשלום,
ולבן הפל הוא בסוד עליון.

בארכעים וחמשה מיני גוני
האורות נחלק בעולם. שבעה
נחלקים לשבעה תחומות. כל
אחד מפה בתחום שלו, והאגנים
מתגלגלות בתוך התחום, ונכנס
אותו אור באומן אגנים בלהן,
אומן, ומם יוצאים בלהן,
ושוקעות כל אחת ואחת על
התחום, ומכתות לשני צדדים.
יוצאים הרים באוטם נקבים,
ונכנס אור ומכה לארכעת צדי
התחום, מתגלגל אור בחרבו
ונגושים באחד, ומחלקים את
המים.

ואוחים כל אורם השבעה
שבעה תחומות, וכורים בחשבי
התחומות, והחשכים מתרבים
בهم. עולים הרים ויורדים
ומתגלגלים באוטם המאות,
ומחרבים באחד - אורות
ומחרבים ממיין, ונעים מכם
אורות שלא נאים חשובים. מכיה
כל אחד בחרבו, ונחלקים
לשבעים וחמשה צנורות של
התחומות, וביהם זורמים מים.

כל צנור ואצנור עולה בקהליה,
והתחומות מזרעעים. וכשאותו
קול נשמע, כל תחום קורא לחברו
ואומר: מלך את הרים שלך

דיאנון תשעה. אשתקחו כלו לשבעה
ועשרין.

וירוא דאלין שבעה ועשרין, איןון תשעה
אתוון דיאנון ברזא דנויקבא, לאתברא
בזה נוקבא עם איןון פמיגסר אחרניין ברזא
דאתמר, וכלא אליו בדקא חזי.

הא חזי, בגונא דאתוון עלאין דעלמא
עלאה, הקי נמי אתוון אחרניין לתקא.
אתוון עלאין רברבין, ואתוון תפאיין זעירין.
וכלא דא בגונא דא. וכל הני רזין ברזא דרכר
ונוקבא כלא חד בשלימיו. ועל דא כלא אליו
ברזא עלאה. (ע'ב).

**בארכין וחמש זיני גוני נהוריין אתפליג
עלמא.** שבעה מתפליגין לשבעה
תחומיין. כל חד בטש בתהום דיליה, ואבנין
מתגלגלן בגו תהום, ועיל ההוא נהורי,
באינון אבנין, ונקייב לוין, ומיין נפקין בהו.
ושקיעין כל חד וחד על תהום, וחפיא לתרין
סיטרין.

נפקין מיא באינון נוקבין, ועאל נהורי, ובטש
לארכע סטרוי תהום, מתגלגל לא נהורי

בחברתא, ואערעו בחד, ופליגין מיא.
יאחידן כל אינון שבעה, בשבעה תהומי,
ובראן בחשוכי תהומי, וחשוכי איןון
מתערבי בהו. סלקין מיין, ונחתין מתגלגלן
באינון נהוריין, ואתערבן בחד, נהוריין
וחשוכין ומיין, ואתערבי מנייהו נהוריין דלא
אתഴין חשוכאן. בטש כל חד בחבריה,
ומתפליגין לשבעין וחמש צנורי תהומיין ובהו
גגדין מיא.

בל צנור ואצנור סליק בקהליה, ואזדיעזען
תחומיין. וכל ההוא קלא אשטען, כל
תחום קاري לחבריה, ואמר פליג מיםך,